

הלכות הדרף היומי

מסכת נוזר

תוכן

- א. נטמא יום שלשים סותר את הכל.....1
- ב. אין גידול שער פחות משלושים.....1

דף ו.

א. נטמא יום שלשים סותר את הכל

נוזר¹ שנטמא בין בזדון בין בשגגה ואפילו טמאוהו עכו"ם באונס² סתר הכל, ומגלה תגלחת טומאה ומביא קרבנות טומאה ומתחיל למנות ימי נזירות, שנאמר (במדבר ו פסוק יב) וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְּלוּ כִּי טָמָא נִזְרוּ, ואפילו נטמא ביום מלאת ימי נזרו בסוף היום סתר הכל.

דף ו:

ב. אין גידול שער פחות משלושים

כבר התבאר לעיל דף ה. שכהן שגדל שערו אסור לו להכנס מן המזבח ולפנים ואם נכנס ועבד חייב מיתה בידי שמים³. ואם התרו בו למלקות לוקה⁴. וכמה הוא גידול פרע שלשים יום כנוזר שנאמר בו (במדבר ו פסוק ה) גִּדְּל פְּרַע שְׁעַר רֵאשׁוֹ וְאִין נִזִּירוֹת פְּחוֹתָה מִשְׁלָשִׁים יוֹם כִּמוֹ שִׁיבֹאֵר לְהַלֵּן, לפיכך כהן הדיוט העובד מגלה משלשים יום לשלשים יום⁵. ויום השלושים עצמו נחשב פרע⁶ אבל ליל השלושים אינו פרע, לפיכך אם נכנס ביום

¹ רמב"ם הלכות נזירות פרק ו הלכה ג

² ומדגלי קרא גבי נזיר דדוקא אונס משמע דדוקא גבי נזיר חייב אבל בכל אינך הדרינן לכללין דאונס פטור מכל מעונש ומקרבן מולגעה לא תעשה דבר ודברים פשוטים הם. לחם משנה הלכות שנגנות פרק י הלכה ח

³ רמב"ם ביאת המקדש פ"א ח – ט ואינו חייב מיתה אלא אם עבד עבודה תמה שהם ארבע עבודות בלבד על הזריקה ועל ההקטרה ועל ניסוך המים בחג ועל ניסוך היין תמיד ולא על עבודה שיש אחריה עבודה אבל מלקות חייב על כל עבודה שעבד ואף מן המזבח ולחוץ (מנחת חינוך מצוה קמט אות א חז"א קדשים מס' הוריות סי' טו ס"ק כג)

⁴ סנהדרין פי"ט ה"ב

⁵ רמב"ם שם ביאת מקדש הי"א

⁶ שברמב"ם פ"ד מנזירות הי"א דנזיר לכתחילה מגלה יום שלשים ואחד דנזירות שלשים יום כרב מתנא שם, ובדיעבד אם גילה יום שלשים יצא. א"כ איכא לספוקי, דאפשר דוקא יום שלשים ואחד הוי פרוע ראש, או דילמא כיון דבדיעבד ביום שלשים יצא והוי ליה פרע איכא ביום שלשים הוי ליה פרוע ראש, וכן נראה כיון

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נזיר

שלושים קודם עלות השחר לבין אולם ולמזבח ושהה שם עד שהאיר השחר,
עובר בלאו ולוקה⁷ אם אינו יוצא.

דיצא בתגלחת ואמרינן מקצת יום ככולו עי"ש בש"ס, א"כ בודאי הוי פרע דגדל פרע כתיב בנזיר, א"כ הכא נמי. ודוקא ביום שלושים בבוקר דנבי נזיר מועיל תגלחת בדיעבד אבל בליל שלושים לא, דמקצת היום ככולו לא אמרינן אלא ביום ולא בלילה, עיין בש"ס כמה פעמים לענין זב וזבה (מגילה כ' ע"א) ואבילות (מועד קטן כ"א ע"ב ובתוס' ד"ה אפילו), לא הוי פרע ופטור כאן ג"כ. מנחת חינוך שם אות ג, ועיין חדושי הגרי"ז כאן הביא והנה בספרי זוטא נשא (ו, יג) דריש על קרא דזאת תורת הנזיר ביום מלאה, ביום יביא אותו ולא בלילה, וצ"ע מ"ש משאר קרבנות דלא מייתי בלילה דיליף מביום צוותו, ולמה צריך מיעוט מיוחד בקרבנות נזיר, ואמר הגרי"ז ז"ל דבקרבנות נזיר מלבד הדין פסול לילה בקרבנות יש דין מיוחד דבעינן להביא ביום מלאה, ולילה אינו יום מלאה. אמנם עדיין קשה דכמו דאמרינן לרב מתנא מקצת היום ככולו ביום ל' ויכול להביא קרבנות אף דאינו יום מלאה, א"כ מ"ש לילה דאמרינן דאינו עדיין זמן לקרבנות לפי שאינו זמן מלאה, הא מ"מ מדין זה דמקצת היום ככולו מוכרח דהוא זמן מלאה, ומדוע יהא חסרון בלילה, ונראה דזהו גופא הדרשה של הספרי דלא אמרינן מקצת היום ככולו בלילה רק ביום, וקאי על ליל ל' ולא על ליל ל"א, ורק למחר ביום אמרינן מקצת היום ככולו.

⁷ ונס אי אמרינן דנס לאו שאין בו מעשה מ"מ אם בא ע"י מעשה אף בהיתר לוקין, עיין משנה למלך פ"ג מביאת המקדש הכ"א (ד"ה גרסינן) ובמשנת חכמים סי' ל"ב (יבין שמועה אות א') לוקין בכי האי גוונא. והרמב"ם סובר כיון דתחילת המעשה בהיתר אין לוקין, כמו שהוכיחו האחרונים (עיין נודע ביהודה או"ח מה"ת סי' ע"ו) מדבריו. (שם)

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>